

listiny, bylo jej zamítnouti, jelikož jen ohledně dluhopisu předepisuje § 1428 obč. zák., že musí býti vrácen, nikoliv ohledně záruční listiny, která jest sice podle § 1346 obč. zák. nutnou formou pro platnost rukojemského závazku, nemá však jinak cenu, není cenným papírem, a k rukojemství se nevyžaduje ani písemné formy, je-li o sobě obchodem a bylo-li uzavřeno při provozování obchodu, jako v souzeném případě. Rukojemství trvá bez ohledu na to, byla-li záruční listina zřízena, čili nic a existuje-li listina tato ještě čili ne, nemá tudíž význam pro platnost rukojemské smlouvy. Žalující to také uznává, neboť v kontextu žaloby odst. III. sama žádá, že žalovaná firma byla povinna listinu zpět dodat, »resp. prohlásiti proti nám, že listinu tuto považuje za neplatnou a právně bezúčinnou,« tedy vlastně na tomto prohlášení jí záleží, ana jest si toho vědoma, že by také ručila, kdyby jí záruční listina vrácena byla. Takovéto prohlášení však nelze exekucí vydobýti. Záruční listina byla vystavena ve formě dopisu na žalovaného a náleží jako každý jiný závěrečný list adresátovi, takže i proto právní nárok na její vrácení žalující nemá. **O d v o l a c í s o u d** napadený rozsudek potvrdil, poukávav v otázce, o niž tu jde, k důvodům rozsudku prvního soudu.

N e j v y š š í s o u d vyhověl částečně dovolání žalobkyně a zrušil napadený rozsudek, pokud jím byla zamítnuta žalobní prosba, že jest žalovaná povinna dodat žalobkyni záruční listinu de dto. K. 18. července 1928 jako proti žalobkyni neplatnou a právně bezúčinnou na útraty strany žalující a vrátil věc odvolacímu soudu, by znovu v tomto směru o ní jednal a ji rozhodl; jinak dovolání nevyhověl.

D ů v o d y:

Pokud se žalobkyně domáhá žalobou plnění shora uvedeného, byla žaloba zamítnuta nižšími soudy proto, že občanský zákon nemá ustanovení, které by nařizovalo vrácení záruční listiny, že tak stanoví § 1428 obč. zák. jen v příčině dluhopisu. Právem napadá dovolatelka tento názor jako nesprávný s právního hlediska (§ 503 čís. 4 c. ř. s.). Záruční listina právě tak jako dluhopis prokazuje převzatý závazek, jinými slovy uznání dluhu, dluhu rukojemského, takže se svou podstatou rovná dluhopisu a jest proto na záruční listinu použiti obdobně (§ 7 obč. zák.) ustanovení § 1428 obč. zák. Splnil-li tudíž rukojmí svůj rukojemský závazek ať již jde o rukojemství podle § 1346 obč. zák. nebo § 1357 obč. zák., nebo zanikl-li závazek ten jiným způsobem, nelze upírati rukojmímu nárok, by mu věřitel vrátil záruční listinu. Neobstojí proto důvody, jimiž nižší soudy odůvodňují zamítnutí žaloby, pokud se jí žalobkyně domáhá na žalované straně dodání záruční listiny jako neplatné a právně bezúčinné, a bude na odvolacím soudě, by se vypořádal s jednotlivými vývody dovolání v tomto směru uplatňovanými.

Čís. 11949.

Odmítl-li soud své stolice žalobu ihned sám od sebe (a limine), ježto se nepovažoval za příslušna, rekursní soud však na žalobcův rekurs zrušil usnesení prvního soudu a nařídil mu, by žalobu na soud přijal a věc projednal, není žalovaný, jemuž žaloba ještě ani nebyla doručena, formálně oprávněn k dovolacímu rekursu.

(Rozh. ze dne 6. října 1932, R I 694/32.)

Soud první stolice odmítl žalobu, ihned sám od sebe, ježto se nepovažoval za příslušna, rekursní soud na žalobcův recurs zrušil usnesení prvního soudu a nařídil mu, by žalobu na soud přijal a věc projednal.

Nejvyšší soud odmítl dovolací recurs žalovaného.

Důvody:

V souzeném případě soud první stolice odmítl žalobu ihned sám od sebe (a limine), ježto se nepovažoval za příslušna, rekursní soud však na recurs žalobkyně zrušil usnesení prvního soudu a nařídil mu, by žalobu na soud přijal a věc projednal. Toto rozhodnutí rekursního soudu se nedotýkalo procesních zájmů žalované, ježto jí žaloba ještě nebyla ani doručena a před doručením žaloby nebylo lze ji považovati za stranu zúčastněnou na sporu. Žalovaná má podle druhého odstavce § 239 c. ř. s. ohlásiti námitky tam uvedené při prvním roku, nikoli tedy v dovolacím recursu proti usnesení rekursního soudu. Podle ustanovení druhého odstavce § 427 c. ř. s. nemělo usnesení rekursního soudu býti vůbec doručeno žalované, která do té doby nebyla na sporu účastněna, a není proto žalovaná k podání dovolacího recursu ani formálně oprávněna. Nehledíc k tomu, byl by dovolací recurs nepřipustný i proto, že příkaz rekursního soudu, aby soud první stolice zahájil o žalobě, žalované ještě nedoručené, zákonné řízení, neznamená než příkaz, by byl o žalobě položen rok k ústnímu jednání podle prvního odstavce § 230 c. ř. s. Takový příkaz nemůže podle druhého odstavce § 130 c. ř. s. býti napaden zvláštním opravným prostředkem. (Viz rozhodnutí čís. 423, 2108, 7035 sb. n. s.)

Čís. 11950.

Opatření zůstavitele v poslední vůli, by pro případ, že by universální dědic zemřel neploletý a bezdětný, byla zřízena z části jeho jmění nadace a fond, jest svou právní povahou podmíněným odkazem. Odkazovnice jest sice oprávněna domáhati se ohledně odkazu práv, vylčených v § 159 nesp. pat., nepřisloušejí jí však práva vyplývající z § 613 obč. zák. pro poddědice. Nebyla proto oprávněna zasahovati do otázky, z jakého jmění jest krytí náklad na výchovu nezletilého dědice a není oprávněna stěžovati si do usnesení soudu, jímž bylo vyhověno návrhu dědice na uvolnění jmění.

(Rozh. ze dne 6. října 1932, R I 721/32.)

Zůstavitel nařídil v poslední vůli, by se pro případ, že by universální dědička, jeho dcera Dolly, měla skonati neploletá a bezdětná, zřídila z části jeho jmění nadace a fond. Návrhu nezl. universální dědičky, by jí bylo uvolněno 8000 Kč z pozůstalostního jmění, poručenský soud vyhověl. K recursu nadace (finanční prokuratury) rekursní soud napadené usnesení zrušil a uložil prvému soudu, by ve věci dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Vzhledem k ustanovení § 613 obč.